

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a Tóth Imre ügyvezető által képviselt **Hold-Financial Kft.** (1085 Budapest, József krt. 69.) felperesnek dr. László Ildikó Katalin ügyvéd által képviselt **Gazdasági Versenyhivatal** (1055 Budapest, Alkotmány u. 5.) alperes ellen verseny ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy az állami adóhatóság külön felhívására fizessen meg 620.040 (hatszázhuszezer negyven) forint le nem rótt kereseti illetéket, valamint az alperesnek tizenöt napon belül 30.000 (harmincezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül a Fővárosi Törvényszékhez címzett, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon három példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye.

INDOKOLÁS

A felperes a fogyasztói csoportok szervezésével kapcsolatos tevékenységét 2011 augusztusában kezdte, az általános szerződési feltételekként alkalmazott Részvételi Szabályzat (RSZ) értelmében felperes mint szervező arra kötelezi magát, hogy a szerződés tárgyának az eladója, valamint a megbízó között létrejövő adásvételi szerződés megkötését elősegíti oly módon, hogy az arra vonatkozó szerződés megköthető legyen, és a megbízó a dolog tulajdonjogát a megbízási szerződésben meghatározott számú havi összeg megfizetése mellett megszerezhesse. A megbízás tárgya a szerződés tárgyát képező dolog „részletfizetése” megszerzésének elősegítése fogyasztói csoportok szervezése útján. A felperes szerződéses feladatát több megbízóval együttműködve, belőlük, mint résztvevőkből csoportot szervezve látja el, a csoport természetes és/vagy jogi személyekből állhat, tagjai a felperessel egyenként állnak szerződéses jogviszonyban. A felperes a csoportba belépő személyek által befizetett díjelőlegekből a csoport részére elkülönített pénzügyi alapot képez, a tagok havonta egy meghatározott összeg fizetésére vállalnak kötelezettséget, amely két részből tevődik össze: az ún. havi alaprészletekből és a megbízási díjből. A tagok a szerződéskötéskor regisztrációs díjat is fizetnek a felperesnek, melyet felperes jóváír megbízási díjként a tag javára, amennyiben a tag szerződés szerűen teljesíti fizetési kötelezettségét. A megszerzendő dologhoz tartozó vásárlói jog kiválasztása, illetve az előtörlesztés vállalása, azaz a kedvezményezettként való kiválasztás közgyűlésen történik, amelynek minimum 3 havonta történő összehívásáról a felperes gondoskodik. A felperes meghatározza, hogy a közös alap alapján hány vásárlói jog átadására nyílik lehetőség az adott

elbíráláson, az ily módon meghatározott számú vásárlói jog átadására vonatkozóan a kijelölés a közgyűlésen alapvetően előtörlesztés vállalása, másodlagosan kiválasztás útján történik. A felperes nem alkalmazott sorsolást, a vásárlói jog átadására az előtörlesztés vállalások alapján került sor. Több azonos mértékű előtörlesztés vállalás esetén a jogosultságot kiválasztással döntenek el. A kiválasztás a jegyzőkönyvbe való felvétel sorrendjét dönti el, mely véletlenszerű. Az RSZ rendelkezései szerint az előtörlesztés vállalása nem árverseny, hanem a törlesztőrészek esedékesség előtt történő befizetésére vonatkozó felajánlás, melynek alapján az előtörlesztés-vállalási eljárás során az lesz a nyertes, aki az adott havi közgyűlésen a legtöbb aktuális havi részlet esedékesség előtti befizetését ígéri és teljesíti. Az előtörlesztés vállalása azon aktuális havi törlesztőrészek számát jelöli, amelyek befizetésére a megbízó a jog elnyerése után kötelezettséget vállal. A felperes az előtörlesztés befizetésével kapcsolatban kedvezményt adhat, de a csoport részére elkülönített pénzügyi alap nem sérülhet. A kiválasztásra került megbízó törlesztési időtartama az előtörlesztés vállalás mértékével megrövidül.

A tagokat a szerződés keltétől számított 30 napig indoklás nélküli elállási jog illeti meg. Az RSZ megfogalmazása szerint az elállás a szerződést felbontja, és a felperes a regisztrációs díj 12 000 Ft-on felüli részét a megbízónak visszatéríti. A RSZ alapján a megbízó tudomásul veszi, hogy amennyiben a soron következő elbíráláson részt vesz, úgy számára a 30 napos elállási határidő lerövidül a közgyűlés napjáig. Az RSZ alapján kedvezményezettként kiválasztásra nem került megbízó a vásárlói jog átvétele előtt a megbízási szerződést felmondhatja, amely esetben felperes a befizetett havi alaprészek összegét a szerződésben meghatározott időtartam lejártát megelőzően visszafizetheti. A visszafizetés további feltétele, hogy az csak a felperes saját pénzeszközei terhére történhet, a csoport vagyona visszafizetés által nem csökkenthető. A megbízó, ha kedvezményezettként kiválasztásra került, a szerződést rendes felmondással nem szüntetheti meg mindaddig, amíg a szerződésben meghatározott valamennyi fizetési és egyéb kötelezettségeinek maradéktalanul eleget nem tett. A felmondás jogkövetkezménye, hogy a befizetett havi részesletek a megbízási díj levonásával a megbízó részére kamatmentesen a futamidő végén kerülnek visszafizetésre. Az RSZ alapján a felperes a kedvezményezettként kiválasztásra még nem került megbízóval szemben a szerződést azonnali hatállyal felmondhatja, amennyiben a megbízó a szerződésben foglalt rendelkezéseket megszegi, így különösen, ha kettőnél több havi részletfizetési kötelezettségének határidőben nem tesz eleget. A szerződés azonnali hatályú felmondása esetén a megbízóval történő elszámolásra a szerződésben rögzített időtartam végén kerül sor, a felperes azonban jogosult visszafizetési lehetőséggel élni. Felmondás esetén a szerződéskötési díj nem kerül visszafizetésre.

A felperes működésével kapcsolatban az összes befizetett összeg 86,3%-át tette ki az ún. regisztrációs díjakból befolyó bevétel (a regisztrációs díj mértéke 1 000 000 Ft szerződéses összegenként 50 000 Ft), az összes befizetés 10,6% - 18,8%-a került a fogyasztók között felosztható közös csoportalapba. A fogyasztók a felajánlott futamidő csökkentés összegéért cserébe a szerződéses összegnek átlagosan csak 31,7%-ához jutottak hozzá. A közgyűlések helyszínéről és időpontjáról hirdetmény útján értesülhettek a fogyasztók, és azokon egyáltalán nem, vagy csak nagyon kis számban (egy-két fő) jelentek meg az érintett fogyasztók.

Felperes a fogyasztói csoportokat szervező tevékenység népszerűsítése céljából rendszeresen jelentetett meg hirdetéseket a nyomtatott sajtóban 2011. november 24. és 2012. június 26. között az országos terjesztésű Képes TV Műsor, Sárga RTV Televízió- és Rádióújság, TVR

Újság, TV Kéthetes, TV Revü, Blikk, Bors, Új Ász lapokban, valamint a Budapesten és környékén, illetve Tatán, Dunaújvárosban, Pécsen, Veszprémben terjesztett Helyi Téma lapban.

A nyomtatott sajtóban megjelent reklámoknak az alábbi verziói voltak:

a) „HITELKIVÁLTÁS

nálunk nincs, viszont

más megoldás igen!

- Minimálbér nem kizáró ok!

- Magánszemélyek életkor megkötés nélkül!

- Cégek részére is!

PÉLDA 10 ÉVRE! 25 ÉVRE!

1 000 000 Ft 8 333 Ft/hó 3 333 Ft/hó

3 000 000 Ft 25 000 Ft/hó 10 000 Ft/hó

5 000 000 Ft 41 665 Ft/hó 16 665 Ft/hó

10 000 000 Ft 83 330 Ft/hó 33 333 Ft/hó

20 000 000 Ft 166 660 Ft/hó 66 660 Ft/hó

40 000 000 Ft 333 320 Ft/hó 133 320 Ft/hó

+ Megbízási díj: 3,56% / év + Megbízási díj: 2,24% / év

HÍVJON MINKET!

Telefonszám: 06 1/888-99-88

Címünk: 1095 Budapest, Lechner Ödön fasor 2. (Boráros térenél)

Nyitva tartás: H - CS: 8.00 -18.00

P: 8.00 -17.00

Jelen tájékoztatás nem teljes körű, részletesebb információkért forduljon személyesen irodánkhoz. Cégünk tevékenysége kizárólag fogyasztói csoportok üzemeltetése. Hirdetésünk nem teljes körű, részletekért érdeklődjön elérhetőségeinken! A vásárlói joghoz jutás időpontja a szerződésben vállalt feltételek teljesülésétől függ. Cégünk tevékenysége fogyasztói csoportok működtetésére irányul. Fogyasztói csoport: a szervezők - díjazás ellenében történő - közreműködésével a csoport tagjai pénzének összegyűjtésén alapuló minden olyan csoport, amelynek célja, hogy minden tagja az általa meghatározott dolog tulajdonjogát a tagok befizetéseiből, előre meghatározott időtartamon belül - véletlenszerű vagy többletfeltételek vállalásától függő kiválasztás útján - a csoport segítségével megszerezze. (Fgytv. 2. § i) pont)

b) HITELKIVÁLTÁS,

LAKÁSHITEL,

AUTÓHITEL

nálunk nincs, viszont

MÁS megoldás IGEN!!

- Minimálbér nem kizáró ok!

- Magánszemélyek életkor megkötés nélkül!

- Cégek részére is!

10 ÉVRE!

1 000 000 Ft FIXEN 8 333 Ft/hó

3 000 000 Ft FIXEN 25 000 Ft/hó

10 000 000 Ft FIXEN 83 330 Ft/hó

+ Megbízási díj: 3,56% / év

HÍVJON MINKET!

Telefonszám: 06 1/888-99-88

Címünk: 1095 Budapest,

Lechner Ödön fasor 2. (DUNA HÁZ)

Nyitva tartás: H -P: 8.00 -18.00

Jelen tájékoztatás nem teljes körű, részletesebb információkért forduljon személyesen irodánkhoz. Cégünk tevékenysége kizárólag fogyasztói csoportok üzemeltetése

c) VAN MÁS MEGOLDÁS!!

- Minimálbér nem kizáró ok!

- KHR listásoknak is!

- Cégek részére!

PELDA	25 ÉVRE!	15 ÉVRE!	10 ÉVRE!
1 millió Ft	3 333 Ft/hó	5 555 Ft/hó	8 333 Ft/hó
3 millió Ft	9 999 Ft/hó	16 666 Ft/hó	24 999 Ft/hó
5 millió Ft	16 665 Ft/hó	27 777 Ft/hó	41 665 Ft/hó
10 millió Ft	33 330 Ft/hó	55 555 Ft/hó	83 330 Ft/hó
40 millió Ft	133 320 Ft/hó	222 200 Ft/hó	333 320 Ft/hó
	+ Megbízási díj: 2,24%	+ Megbízási díj: 3,9%	+ Megbízási díj: 3,56%

Ingyenesen hívható zöld szám!

Telefonszám: 06-80-734-358

Nyitva tartás: H-CS: 8.00-18.00

P: 8.00-17.00

Címünk: 1095 Budapest,

Lechner Ödön fasor 2. (Boráros térenél)

Jelen tájékoztatás nem teljes körű, részletesebb információkért forduljon személyesen irodánkhoz. Cégünk tevékenysége kizárólag fogyasztói csoportok üzemeltetése. Hirdetésünk nem teljes körű, részletekért érdeklődjön elérhetőségeinken! A vásárlói joghoz jutás időpontja a szerződésben vállalt feltételek teljesülésétől függ. Cégünk tevékenysége fogyasztói csoportok működtetésére irányul. Fogyasztói csoport: a szervezők - díjazás ellenében történő - közreműködésével a csoport tagjai pénzének összegyűjtésén alapuló minden olyan csoport, amelynek célja, hogy minden tagja az általa meghatározott dolog tulajdonjogát a tagok befizetéseiből, előre meghatározott időtartamon belül - véletlenszerű vagy többletfeltételek vállalásától függő kiválasztás útján - a csoport segítségével megszerezze. (Fgytv. 2. § i) pont)

A felperes internetes honlapján az a) típusú hirdetés szövege volt olvasható a vizsgált időszakban, kirakati plakátján pedig az alábbi:

1 000 000 Ft FIXEN 8 333 Ft/hó

3 000 000 Ft FIXEN 25 000 Ft/hó

10 000 000 Ft FIXEN 83 330 Ft/hó

+ Megbízási díj: 2,24% /év

A plakát bal oldalán a felperes logója található.

A felperes 2011. november 24. és 2012. június 26. közötti időszakban megjelent fenti kommunikációinak költségei meghaladták a felperes 2012. évi nettó árbevételének tized részét.

Alperes 2012. június 26-án versenyfelügyeleti eljárást indított a felperes ellen a 2008. évi XLVII. törvény (Fttv.) 3. §-ának (1) bekezdésében előírt tilalom megsértésének gyanújával, a versenyfelügyeleti eljárás a 2011. augusztus 31. és 2012. június 26. közötti, a felperes által működtetett fogyasztói csoportokkal kapcsolatos teljes tájékoztatási gyakorlatra terjedt ki. Alperes 2013. április 12-én kelt VJ/049-38/2012. végzésével az eljárást a felperes 2011. november 24. és 2012. június 26. közötti szerződéskötés során nyújtott tájékoztatásai tekintetében megszüntette.

Alperes 2013. április 15-én hozott VJ/049-39/2012. számú határozatában megállapította, hogy a felperes 2011. november 24. és 2012. június 26. között a fogyasztói csoportokkal kapcsolatos, a nyomtatott sajtóban megjelent reklámjaival, az internetes honlapján közzétett kereskedelmi kommunikációjával és a kirakati plakátjával fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytatott, és ezért felperest 10 334 000 forint bírság megfizetésére kötelezte. A bírság összege elérte a felperes 2012. évi nettó árbevételének 10%-át. Indokolásában az Fttv. 1. §-ának (1)-(2) bekezdés, 2.§, a), c), d) és h) pont, 3. §-ának (1) és (3) bekezdés, 4. § (1)- (2) bekezdés, 6. §-ának (1) bekezdés, 9. §-ának (1) bekezdés, 14. § 19.§ c) pont, a Tpv. 77. §-a (1) bekezdésének d) és f) pont, 78. § (1)-(3) bekezdés rendelkezéseire hivatkozott. Megállapította, hogy kereskedelmi gyakorlatként értékelhetők a reklámok, melynek címzettjei elsődlegesen azon átlagosnál kiszolgáltatottabb, sérülékenyebb helyzetben lévő fogyasztók, akik a pénzügyi intézmények banki, pénzügyi szolgáltatásából nem részesülnek, jövedelmi szerkezetük, életkoruk stb. okán a bankok által támasztott hitelfeltételeknek nem felelnek meg; nem tartotta szükségesnek külön értékelni azt, hogy vállalkozások is címzettjei voltak a reklámoknak, mert a reklámokat sem tartalmuk, sem megjelenési helyük alapján nem lehetett elkülöníteni fogyasztóknak és vállalkozásoknak szóló reklámokra.

Megállapította, hogy az eljárás keretében vizsgált kereskedelmi gyakorlat az Fttv. 6. §-ának (1) bekezdésében foglalt tényállás alapján értékelendő, melyben lényeges körülmény, hogy a tagok befizetései biztosítják a szükséges forrást, nem egy pénzügyi szolgáltató általi hitelnyújtás; a fogyasztó a havi részletek megfizetése mellett nem meghatározott pénzösszeghez jut; a fogyasztó nem a szerződéskötéskor, hanem később juthat a vásárlási joghoz, melyet befolyásol a szerencse; az előtörlesztés vállalása csökkenti a ténylegesen vásárlásra fordítható összeget; lényeges az elérhető maximálisan meghatározott szerződéses összeg, a havi részletek jogcím szerinti összetétele, belépés, illetve a részvétel milyen költségei, valamint a „futamidő” tartama.

A határozat 92-105. pontjaiban a hirdetéseket konkrétan és összhatásukban elemezve megállapította, hogy a hirdetések nem szolgálnak egyértelmű információval a fogyasztói csoportok lényeges tulajdonságairól, azok megtévesztőek. Megállapította egyebek mellett e körben, hogy nem alkalmas a reklámok fő üzenetének módosítására a „Cégünk tevékenysége kizárólag fogyasztói csoportok üzemeltetése, illetve Cégünk tevékenysége fogyasztói csoportok működtetésére irányul” kifejezés feltüntetése, illetőleg az a) és c) típusú reklámokban a fogyasztói csoport 1997. évi CLV. törvény (Fgytv.) szerinti fogalmának a

közlése, mert ezen fordulatok nem utalnak megfelelő módon a mögöttes szolgáltatás és konstrukció mivoltára, megjegyezve, hogy a magyar lakosság pénzügyi és jogi ismeretei hiányosak, de egyes hirdetésekben az említett kitételek a főszöveghez képest olyan apró betűvel és olyan színösszeállításban szerepeltek, mely a kitételeket olvashatatlanná teszi; a kirakati plakáton egyáltalán nem szerepel a fogyasztói csoportra, illetve jellemzőire való utalás, és az alapján a fogyasztó azt hiheti, hogy a felperestől a plakáton szereplő feltételek mellett azonnal vagy belátható időn belül hozzájuthat a plakáton szereplő összeghez. Összefoglalóan megállapította, hogy a határozat rendelkező részében meghatározott kereskedelmi gyakorlat az Fttv. 3. §-a (1) bekezdésében írt tilalmat sértette, figyelemmel az Fttv. 6. §-a (1) bekezdésének a), bd), bg) és c) pontjaiban foglaltakra.

A jogsértéstől eltiltás tekintetében a Tpv. 77. §-a (1) bekezdés d) és f) pontjaira hivatkozott, a bírságkiszabás tekintetében pedig a Tpv. 78. §-ának (1) bekezdésére és a GVH Elnökének és a Versenytanács Elnökének 1/2007. számú Közleményére azzal, hogy a felperes érintett termékekkel kapcsolatos vizsgált időszakra vonatkozó ismertté vált kommunikációinak költségeiből indult ki. Közepes mértékű súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy a jogsértő kereskedelmi kommunikációk közzététele időben elhúzódott, az elkövetési mód kapcsán nagyfokú intenzitás állt fenn, a jogsértő reklámok a fogyasztók széles körét érték, a szolgáltatás bizalmi jellegű, a kereskedelmi gyakorlat hatása időben elhúzódó, felperes magatartása a kialakult jogalkalmazói gyakorlatra is tekintettel felróható volt. Enyhe fokú súlyosító körülményként értékelte, hogy a jogsértő magatartással megcélzott, illetve elért fogyasztói kör részben az átlagosnál sérülékenyebb. Csekély mértékű enyhítő körülményként vette figyelembe, hogy a felperes a) és c) típusú reklámjai tartalmazták a fogyasztói csoport Fgytv. 2. § i) pont szerinti definícióját, hogy a fogyasztók a szerződés megkötéséig további információkhoz juthattak a fogyasztói csoport működésével kapcsolatban, valamint az elállási jogot. Nem azonosított a reklámokban megengedett túlzó kifejezéseket, ezért ilyen vonatkozású enyhítő körülményt sem,

A súlyosító körülmények számát és jelentőségét összességében jelentősebbnek ítélte, mint az enyhítő körülmények számát és jelentőségét, ezért – utalva arra, hogy az ismert reklámköltségnél magasabb összegű bírság kiszabása lenne indokolt – a 2012. évi nettó árbevétel 10%-ának megfelelő mértékű bírságot szabott ki.

Felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését, másodlagosan a határozat megváltoztatását kérte. Az Fttv. 4.§ (3) bekezdésére utalva előadta, hogy a reklám terjedelmi korlátai nem teszik lehetővé a szolgáltatásra vonatkozóan az alperes által lényegesnek minősített összes körülmény megjelenítését, a tájékozott fogyasztói döntéshez a közzétett reklámok elégséges információkat tartalmaztak.

Álláspontja szerint irreleváns, hogy a kirakati plakáton nem szerepeltek az Fgytv. 2.§ i) pontjában foglaltak, mert saját felmérése szerint a fogyasztók általában nem kirakati plakátok alapján értesülnek a felperes által nyújtott szolgáltatásról.

Észrevételezte, hogy alperes nem határozta meg az Fttv. 6.§ (1) bekezdésének megfelelő tájékoztatás kritériumait, nézete szerint éppen a „belső hitelezés” kifejezés alkalmazása lenne megtévesztő.

Vitatta az Fttv. 4.§ (2) bekezdés alkalmazásának jogszerűségét, mert a kereskedelmi gyakorlat címzettjei saját tapasztalatai szerint sem tekinthetők különösen kiszolgáltatott fogyasztóknak. Megjegyezte, hogy nem kizárólag természetes személyekkel áll szerződéses jogviszonyban.

Álláspontja szerint bár felperes az eljárás során együttműködő volt, alperes az eljárási határidőt annak érdekében hosszabbította meg, hogy a 2011. évi nettó árbevétel helyett az ehhez képest magasabb 2012. évi árbevételre tekintettel magasabb összegű bírságot szabhasson ki. Vitatta a bírságmaximum alkalmazásának jogszerűségét is egyrészt arra tekintettel, hogy együttműködő volt, másrészt azt hangsúlyozva, hogy alperes a Vj/049-38/2012. végzésre is figyelemmel alaptalanul mellőzte a reklámon kívüli kereskedelmi gyakorlat vizsgálatát.

Alperes a kereset elutasítását, perköltsége megtérítését kérte. Határozatának indoklásában foglaltakat fenntartva kiemelte, hogy összehatásukban a vizsgált reklámok banki hitelfelvétellel egyenértékű alternatíváról tájékoztattak. Előadta, hogy nem feladata a jogszabályoknak megfelelő konkrét reklámtartalom meghatározása. Kifejtette, hogy a kirakat is rendelkezik figyelemfelkeltő céllal, az ott elhelyezett plakáton fogyasztói csoportra, vagy annak jellemzőire utalás egyáltalán nem szerepelt, egyes reklámok esetén pedig az apró betűméret és a háttér is nehezítette a jogszabályi definíció észlelését. Megjelölte, hogy a belső hitelezés kifejezést milyen értelemben használta, valamint észrevételezte, hogy felperes nem konkretizálta azokat a kifejezéseket, melyekre az Fttv. 4.§ (3) bekezdése vonatkozhatna. A kereskedelmi gyakorlat címzettje tekintetében határozatának indoklására visszautalt azzal, hogy e körülményt kizárólag a bírságkiszabásnál értékelte. Nézete szerint a Tpv. 78.§ (1) bekezdése alapján a felperes 2012. évi nettó árbevételi adatait alappal vette figyelembe, és rámutatott, hogy az ügyintézési határidő egy alkalommal történt meghosszabbítása jogszerű volt, melyhez képest két alkalommal került felperes kérelmére az adatszolgáltatási határidő meghosszabbításra. Kifejtette, hogy az együttműködő magatartás irreleváns, a bírságmaximum pedig a súlyosító körülmények számára és súlyára figyelemmel volt jogszerű. Kiemelte, hogy a VJ/049-38/2012 számú végzés bírósági felülvizsgálatát felperes nem kérte, a közigazgatási eljárásban rendelkezésre bocsátott iratok alapján ugyanakkor a szerződéskötések során nyújtott tájékoztatások tartalma nem volt megállapítható.

A kereset nem megalapozott.

A bíróság az alperes határozatát a Tpv. 83-84.§ és a Pp. 324.§ (2) bekezdés a) pont alapján a kereset és ellenkérelem által kijelölt részben vizsgálta felül.

A felperes az alperes határozatának csak egyes – jellemzően összefoglaló jelleggel tett – megállapításait vitatta, melyeket a bíróság – figyelemmel a keresettel nem támadott határozati megállapításokra is – az alábbiak szerint értékelt.

Az Fttv. 3. § (1) bekezdése szerint tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat.

Az Fttv. 6. § (1) bekezdése kimondja, hogy megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz, vagy valós tény - figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére - olyan módon jelenít meg, hogy megtéveszti vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót az alábbiak közül egy vagy több tényező tekintetében és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas: a) az áru létezése, természete, figyelembe véve a termék megnevezésére vonatkozó jogszabályi előírásokat is, b) az áru lényeges jellemzői, így

különösen bd) előállításának vagy szolgáltatásának módja és időpontja, bg) az adott célra való alkalmassága, a használatától várható eredmények, előnyei, c) az áru ára, illetve díja, az ár, illetve díj megállapításának módja, különleges árkedvezmény vagy árelőny megléte.

A felperes abban általában nem tévedett, hogy a reklámok terjedelmi korlátai végesek. Ez azonban nem érinti a vállalkozás azon kötelezettségét, hogy a fogyasztóknak szóló tájékoztatásaiban szolgáltatásának lényeges tulajdonságai pontosan és hitelesen kifejeződjenek, azok ne ütközzenek egyebek mellett az Fttv. kiemelt rendelkezéseivel. A perbeli esetre vonatkoztatva mindez nem a kereskedelmi gyakorlattal érintett szolgáltatás alperes által felsorolt ismérveinek katalógusszerű megjelenítését jelenti, de azt minimálisan igen, hogy a tájékoztatás összhatásában ne legyen rokonítható a felperes szolgáltatástól alapvetően különböző hitelintézeti tevékenységhez. Felperes ezt meghaladón állította, hogy az alperes által jogsértőnek minősített gyakorlata a tájékozott fogyasztói döntéshez szükséges információkat tartalmazták, azonban a határozat 87-105. pontjaiban foglaltakat részleteiben nem vitatta, így felperes nyilatkozata a határozat megalapozatlanságához nem vezethetett.

Az alperes a kirakati plakátok vonatkozásában a határozat 96. pontjában mindössze megjegyezte, hogy e plakátokon még a más reklámok összhatását nem módosító Fgytv. 2.§ i) pont szerinti definíció sem szerepelt. Alperes tehát nem az Fgytv. szerinti definíció létének vagy hiányának függvényében értékelte a felperes kereskedelmi gyakorlatát jogszerűnek vagy jogsértőnek. A felperes arra ugyan alappal hivatkozott, hogy az Fgytv. szerinti definíció hiánya irreleváns a kirakati plakát esetében (is), ezzel azonban felperes maga sem állított mást, mint az alperes. Következésképpen e felperesi hivatkozás maga is irreleváns volt, ide értve a saját felmérésére való utalást is. Abban a bíróság az alperessel ugyanakkor teljes körűen egyetértett, hogy a kirakati plakát a felperes kereskedelmi gyakorlatának nyilvánvalóan része volt.

Alperesnek hatósági hatáskörében eljárva nincsen indokolási kötelezettsége az Fttv. 6.§ (1) bekezdésének megfelelő kereskedelmi gyakorlat konkrét kritériumainak megfogalmazására; ilyen jogszabályhelyre maga a felperes sem hivatkozott. Felperes szükségtelenül emelte ki a „belső hitelezés” fogalmat is, hiszen – függetlenül attól, hogy ennek jelentéstartalmát alperes perben tett nyilatkozatában is pontosan megfogalmazta – a helyes kereskedelmi gyakorlat nem feltétlenül és kizárólagosan e szókapcsolat alkalmazásával alakítható ki.

Az Fttv. 4.§ (2) bekezdése alapján ha a kereskedelmi gyakorlat csak a fogyasztóknak egy, az adott gyakorlat vagy az annak alapjául szolgáló áru vonatkozásában koruk, hiszékenységük, szellemi vagy fizikai fogyatkozásuk miatt különösen kiszolgáltatott, egyértelműen azonosítható csoportja magatartásának torzítására alkalmas, és ez a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója által ésszerűen előre látható, a gyakorlatot az érintett csoport tagjaira általánosan jellemző magatartás szempontjából kell értékelni. A (3) bekezdés szerint nem tekinthető a magatartás torzítására alkalmasnak a reklámban túlzó vagy nem szó szerint értendő kijelentések bevett, a reklám természetéből adódó mértéket meg nem haladó alkalmazása.

A célzott fogyasztói kör kapcsán a bíróság az alperessel egyezően megállapította, hogy az értékelt tájékoztatásoknak sem egyes részei, sem összhatásuk nem arra utal, hogy a felperes kifejezetten és kizárólag stabil pénzügyi helyzetben lévő, hitelintézeteknél hitelképes

fogyasztók felé kívánt fordulni. Ennek kifejezetten ellentmondanak a kommunikációk futamidők szerint kategorizált, valamint a professzionális pénzkölcsönnyújtáshoz kapcsolódó, jellemzően kiemelten megjelenített kifejezéseket tartalmazó részei (hitelkiváltás, lakáshitel, autóhitel, KHR lista). A bíróság nem vitatta, hogy a szolgáltatást felperes hitelintézetnél hitelképes természetes személyeknek és jogi személyeknek is reklámoz(hat)ta, erre utaló kizárólagosság hiányában azonban – melynek előbbiek szerint maguk a tájékoztatások mondanak ellent – kereseti álláspontja megalapozatlan volt. A célzott fogyasztói körbe a határozat 75. pontjában írtaknak megfelelő – hiszékenységük miatt kiszolgáltatott – személyek is beletartoztak, ezért az Fttv. 4.§ (2) bekezdése alkalmazandó volt.

A felperes keresete a bírságszabás tekintetében is megalapozatlan volt az alábbiak szerint.

A Tpv. 78.§ (1) bekezdése szerint az eljáró versenytanács bírságot szabhat ki azzal szemben, aki e törvény rendelkezéseit megsérti. A bírság összege legfeljebb a vállalkozás, illetve annak - a határozatban azonosított - vállalkozás - csoportnak a jogsértést megállapító határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet, amelynek a bírsággal sújtott vállalkozás a tagja. A vállalkozások társulásával szemben kiszabott bírság összege legfeljebb a tag - vállalkozások előző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet. A (2) bekezdés alapján ha az (1) bekezdés szerinti vállalkozásoknak, illetve vállalkozás - csoportnak a jogsértést megállapító határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételéről nem áll rendelkezésre hitelesnek tekinthető információ, a bírság maximumának meghatározásakor az utolsó hitelesen lezárt üzleti év árbevétele az irányadó. A (3) bekezdése értelmében a bírság összegét az eset összes körülményeire - így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő felek piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a törvénybe ütköző magatartás ismételt tanúsítására - tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a fogyasztók, üzletfelek érdekei sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.

A hatósági eljárásban való együttműködő magatartás az ügyfélnek törvényi kötelezettsége (mely a Ket. 6.§-ából is következik), melynek elmaradása eljárásjogi szankciót vonhat maga után. Anyagi jogi – a jogsértés miatti jogkövetkezményre kiható – relevanciája ugyanakkor az eljárásjogi kötelezettség teljesítésének nincsen, önmagában a hatósági eljárásban való felperesi együttműködő magatartás így az anyagi jogi bírság mérséklést nem alapozza meg. (Megjegyzi csak a bíróság, hogy a perben nem releváns Tpv. 78/A.§-ában szabályozott együttműködés tartalmában nem egy általános eljárási kötelezettséget jelent).

A felperes nem állította, hogy alperes az ügyintézési határidőt túlhaladta, kizárólag az ügyintézési határidő meghosszabbításának indokolatlanságát sérelmezte. Az ügyintézési határidő meghosszabbítása eljárási alapelvet sértő esetben érintheti az ügy érdemét (Legfelsőbb Bíróság 1/2011 (V.9.) KK vélemény), különös tekintettel arra, hogy a hosszabbítás konkrét feltételeit a jogalkotó tételesen nem szabályozta.

A közigazgatási eljárásban alperes folyamatosan eljárási cselekményeket végzett. Az a tény, hogy egy alkalommal az ügyintézési határidő meghosszabbításra került, az ezt követő eljárási cselekményekből kiindulva sem tekinthető törvényi alapelvet sértő eljárási cselekménynek,

különös tekintettel arra a felperes által sem vitatott tényre tekintettel nem, hogy felperes két alkalommal előterjesztett határidő hosszabbítás iránti kérelmének alperes helyt adott. Felperes tehát közvetve, ha nem is jogellenesen, de maga is okot adott az ügyintézési határidő meghosszabbítására. Felperes ezt meghaladóan is csak állította az alperes rosszhiszemű eljárását, azonban ennek alátámasztására értékelhető bizonyítékra nem hivatkozott.

Tekintettel arra, hogy alperes határozatát 2013. évben hozta, a Tpv. 78.§ (2) bekezdése folytán a felperes 2012. évi nettó árbevételének 10%-át elérő bírságösszeg önmagában nem volt törvénytörtő. A bíróság egyetértett az alperessel abban is, hogy - a bírói gyakorlat által is elfogadottan - a törvény szerinti maximális bírság kiszabható akkor is, ha - mint a perbeli esetben - vannak ugyan enyhítő körülmények, de súlyuknál, számosságuknál fogva a súlyosító körülmények a dominánsak. Az együttműködő felperesi magatartás a fentiek szerint nem releváns bírságkiszabási tényező, a VJ/049-38/2012. végzés pedig egyrészt azért indifferens, mert a végzés jogszerűségét a bíróság a perben nem vizsgálhatta felül, másrészt pedig azért, mert kizárólag a perben felülvizsgált határozatban megállapított tényállás volt a bírságkiszabás szempontjából értékelendő Fttv. 2.§ d) pont szerinti kereskedelmi gyakorlat.

Fenti indokok alapján a bíróság a keresetet elutasította, és a felperest az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62.§ (1) bekezdés h) pont alapján 10.334.000 forint pertárgyérték után a 42.§ (1) bekezdés a) pont szerint számított 620.040 forint kereseti illeték megfizetésére kötelezte a Pp. 78.§ (1) bekezdését és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdését alkalmazva.

Az ügyvéd által képviselt alperes részére a Pp. 79.§ (1) bekezdés és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) bekezdése alapján 30.000 forint perköltséget állapított meg a bíróság, figyelembe véve a keresetlevélre tett nyilatkozat terjedelmét, relevanciáját, megalapozottságát, és a per tárgyalásának időtartamát. A perköltséget a Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint felperes köteles az alperesnek megfizetni.

Az ítélet ellen a fellebbezést a Pp. 340.§ (2) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2013. szeptember 25.

dr. Huber Gábor s.k.
bíró